

Kendimi tekrar etmekten korkuyorum. Son günlerdeki korkum bu.

Burada yaklaşık 400 yazı var, daha önceki blogda daha fazlaydı. Hemen hiçbir yazımı hatırlamam ve son zamanlarda *acaba bunu daha önce yazmış mıydım?* korkusu sardı.

İmla yazın güzel olmuş dedi bugün, *hangi imla yazısı?* diyecektim, bir an düşündükten sonra aklıma geldi. Üç gün olmadı herhalde.

Hepsini okuyup, ne yazdığımı bakmak güzel bir fikir ama bunu yapacak enerjim yok. (Bunu daha önce yazdığımı hatırlıyorum), ben o yazıların çoğundan utanırım. Bir şey yazacağım zaman aklımdaki konuyu unuturum eski yazılara vah vah etmekten, bu sebeple kötü bir fikir bu.

Bir de, evet, serbesttir, kopyala yapıştır, *ben yazdım* de, helali hoş olsun, ne işine yarayacaksa.

Memlekette aynı lafı haftanın sekiz günü ardarda dizip bundan para kazanan adamlar mevcut, *köşe yazarı* deniyor bu tiplere ama ben yapamıyorum. İki yazı birbirinin aynıysa, misal bugün yazdığım bir imla yazısında eğer farklı bir yön, üslup, nefes, fikir yoksa, o yazı aslında haramdır. (Okuyanı meşgul ediyor, zamanını alıyor, falan.) Ancak, tabi ki, haram ve helal *akıl sahibi* insanlara ilişkin bir durum olduğu ve ben yazdığım yazıyı hatırlamadığım için, bu hüküm bana pek işlemez herhalde.

Bunama mı, başka bir şey mi, bilemedim.

Ol sebepten, bu blogun (en fazla 20-25 kişi olduğunu tahmin ettiğim) devamlı okurlarından, eğer bozuk plak gibi aynı lafları etmeye başlarsam kusuruma bakmamalarını rica edeceğim. Uyarabilirsiniz tabi, balığı fanustan çıkarmanın da bir sevabı var.

E, evet, en fazla 20-25 kişi... Evdeki diğer blog yazarının ayda bir güncellediği müzik blogunun 150'den fazla Reader abonesi mevcut, ben ortalama her gün bir yazı yazıyorum, on kişi oradan, belki bir o kadar da tumblr'dan varsa, eh işte, Allah bereket versin.

Okunmak için yazmıyorum dediğimde bana inanınız, okunmak için yazsam şimdiye bırakmış olmam gerekirdi.